

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **O. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2005, č. j. 60 Az 45/2005 – 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) brojí včas podanou kasační stížností proti usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále též „Krajský soud“) ze dne 15. 11. 2005, č. j. 60 Az 45/2005 - 47, kterým bylo rozhodnuto, že stěžovatelce se zástupce z řad advokátů neustanovuje.

Z obsahu spisu vyplývá, že žalobkyně podala včas kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu ze dne 19. 7. 2005 č. j. 60 Az 45/2005 - 21, jímž byla zamítnuta její žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2005 č.j. OAM-482/VL-10-11-2005. Uvedeným rozhodnutím žalovaného správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně v kasační stížnosti žalobkyně požádala o ustanovení bezplatného právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě napadeným usnesením žalobkyni zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti neustanovil. V odůvodnění usnesení citoval ustanovení § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a konstatoval, že žalobkyně byla dne 10. 10. 2005 vyzvána k prokázání svých majetkových a osobních poměrů, ale ve stanovené 15-ti denní lhůtě na výzvu soudu nereagovala a své majetkové poměry neosvědčila. Za tím účelem jí poslal k vyplnění tiskopis

„potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech“ – vzor č. 060 s přípisem přeloženým do ruského jazyka. S ohledem na uvedené skutečnosti dospěl Krajský soud k závěru, že stěžovatelce nelze ustanovit bezplatného zástupce z řad advokátů, neboť nebylo prokázáno splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků. Současně stěžovatelku vyzval, aby doložila do spisu plnou moc udělenou advokátu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti ze dne 1. 9. 2005 a odstranila další vady podané kasační stížnosti.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně včas předmětnou kasační stížnost a současně požádala o odklad účinnosti napadeného rozhodnutí. V kasační stížnosti stěžovatelka namítla, že s usnesením Krajského soudu nesouhlasí, protože v průběhu azylového řízení se několikrát změnil azylový zákon, a kvůli špatné znalosti českého jazyka neměl možnosti prostudovat tyto změny. Dále stěžovatelka tvrdila, že nedostala řádný formulář – vzor č. 060, protože už bydlí na nové adrese. Uvedla, že nerozumí česky a nepochopila položené otázky. Na závěr stěžovatelka navrhnula, aby usnesení Krajského soudu bylo zrušeno a aby byl jí ustanoven bezplatný právní zástupce z řad advokátů.

K otázce přípustnosti této kasační stížnosti Nejvyšší správní soud především podotýká, že podle jeho konstantní judikatury v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobců není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 – 41, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 486/2005).

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ode dne 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006 č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je tedy nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Z hlediska výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě kasační stížnost neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možné dovodit, v čem stěžovatelka spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud pak z úřední povinnosti nenalezl žádnou zásadní právní otázku, k níž by byl nucen se vyjádřit v rámci sjednocování výkladu právních předpisů a rozhodovací činnosti krajských soudů.

Ačkoliv stěžovatelka v kasační stížnosti výslovně nečiní odkaz na příslušné ustanovení soudního řádu správního, jehož se dovolává, lze z obsahu kasační stížnosti dovodit,

že ji podává z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když má za to, že Krajský soud nesprávně posoudil právní otázku týkající se její žádosti o ustanovení advokáta, a z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť uvádí, že formulář vzor č. 060 nedostala.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné právní posouzení spočívá buď v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikován nesprávný právní názor, popř. je sice aplikován správný právní názor, ale tento je nesprávně vyložen. Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popř. v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

V soudním spise je doloženo, že Krajský soud průvodním přípisem ze dne 5. 10. 2005, v ruském překladu, stěžovatelce zaslal formulář vzor č. 060, tj. prohlášení o osobních majetkových a výdělkových poměrech, společně s výzvou k jeho řádnému vyplnění ve lhůtě do 10 dnů od doručení na jí udanou adresu v kasační stížnosti. Zásilka s tímto přípisem a předmětným formulářem byla stěžovatelce doručena ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1, 3, § 50b odst. 1 a § 50c odst. 1, 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) náhradním způsobem dne 10. 10. 2005. Stěžovatelka však na výzvu soudu nereagovala a vyplněné doklady o svých majetkových, osobních a sociálních poměrech Krajskému soudu ve stanovené lhůtě, ani později před vydáním napadeného usnesení, nepředložila. Místním šetřením Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, odbor pátrání a kontroly pobytu, oddělení kontroly pobytu Praha, bylo ověřeno, že se stěžovatelka na dané adrese stále zdržuje, osobně byla zastížena a současný pobyt sama potvrdila. Jako poslední adresa pobytu stěžovatelky byla prokázána i z dostupných evidencí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, evidenční odbor. Nejvyšší správní soud podotýká, že cizineckou policií byla zjištěna změna ubytování stěžovatelky, k přestěhování však došlo až v lednu roku 2006 a tedy v době (říjen, listopad, prosinec roku 2005) opakovaných pokusů o doručování písemností se zdržovala na svoji původní adrese.

V posuzované věci Nejvyšší správní soud konstatuje, že s podobnými či totožnými tvrzeními namítající nedoručení formuláře vzor č. 060 se dostatečně vypořádal např. v rozsudku ze dne 5. 1. 2007, č. j. 4 Azs 243/2006 – 105, www.nssoud.cz. Otázkou náhradního doručování se Nejvyšší správní soudu zabýval již v mnoha svých rozhodnutích, např. v usnesení ze dne 10. 3. 2004, č. j. 1 Azs 26/2004 – 35, www.nssoud.cz. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námítky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o neustanovení advokáta ve věci azylu má odkladný účinek, nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o žádosti stěžovatelky o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 107 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

